

Damon Albarn stoytti øl í heysin á áskoðarunum frammi við pallin, tá hann og Blur gjørdur innrás í Føroyum við skitnum rocki, punktónleiki og ongum Countryhouse

FØROYA BLUR

TÓRSHAVN: Tey veipaðu, skriggjaðu, dansaðu, og nøkur av teimum svimaðu og máttu berast burtur.

Tey tóktust ikki latast um vón, tá tey fingur øl stoytt í heysin, ella tá Damon Albarn skræddi heysin av eini bamsu, sum varð tveitt upp til hansara av einum av teimum mongu kvinnuligu viðhaldsfólkunum.

Tey vóru komin fyrri at hoyra og uppliva Blur, bæði við tí góða og tí ringa.

Og tá punktónleikurin rungaði gjøgnum hátalararnar, kókaði høllin.

Blur gjørdi innrás í Føroyum, og tað var ógvusligari og meiri provokerandi enn tey flestu frammanundan høvdu roknað við.

Damon Blur, sangari í bólkinum, legði líka í hvussu nógv fólk róptu á hann, hann gløddi bara eftir teimum, og tá hann helt, at tað gjørdist ov heitt frammi við pallin, stoytti hann øl og vatn út yvir áskoðararnar.

»Your beer is shit,« rópti hann í mikrofonina, tá hann hevði brúkt ein hálvan kassa, og ungfólkini frammi við pallin vóru farin at

hugsa um, at tey kanska skuldu hava ein góða umbering til reiðar, tá tey komu heim.

Damon Albarn var provokerandi, fullur av orku, og eitt skúladømi um hvussu rockstjørnur kunnu føra seg fram og framvegis verða elskaðar.

Ironiska líkasælan

Eftir at Mold hevði hitað upp, pallurin síðani var gjørdur til reiðar av nýggjum, og ljósini í høllini nær-um brunnu út, komu heimstjørnurnar í Blur á pallin.

Og tá rópini frá teimum knapt 1000 áskoðarunum rungaðu í høllini, og *Beetlebum* var sendur gjøgnum ravmagnskaðalarnar og út í hátalararnar, vistu øll, at hetta kvøldið var serstakt.

Hetta var fyrstu ferð at eitt heimskent navn var á palli í Føroyum, meðan teir

framvegis teljast millum best umtóktu bólkarar í heiminum, og tað bæði hoyrdist og sást.

Blur kom til Føroyar, spældu skitnan rock og punktónleik í hálvan annan tíma, og fóru seg fram við arogansu og ironisku líkasæluni, sum altíð skal vera til staðar, tá eingilsmenn skulu gera nakað stórt, og tað gjørdist ikki til *Death of a party*.

Áskoðararnir livdu við tónleikinum, og tá enski bólkurin spældi punktónleik í ein hálvan tíma miðskeiðis í konsertini, kókaði høllin.

Tað larmaði illa, tónleikurin buldraði sum ein jettomotorur og tað var so skitið og ófantaligt, at Mold ljóðaði sum ein poppbólkur afturimóti.

Tað var rockur

Blur eru tað, sum teir vóru og vilja vera, men tað kann ikki fjalast, at teir helst vilja

Graham, sum spældi gíttar, er ein lógin stavnur. Hann sló allatíðina á streingirnar, eisini imillum sangirnar, og meginpartin av tíðini stardi han bara niður fyri seg. Hann man hava ilt í nakkanum

